

Dosar nr.25/J/2014

**SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ
HOTĂRÂREA NR. 1J**

Ședința publică din 21 ianuarie 2015

Președinte Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtei M.M., judecător în cadrul T.G., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. t) cu aplicarea art.99¹ alin.2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns Inspecția Judiciară, prin inspector judiciar, judecător E.M.M. și pârâta judecător M.M., personal și asistată de avocat cu împuternicire avocațială seria B nr.____ din 21.11.2014, aflată la fila 30 din dosar.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

la data de 02.12.2014, doamna M.M. a depus întâmpinare, comunicată Inspecției Judiciare la data de 4.12.2014.

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, depune la dosar răspuns la întâmpinare, comunicând un exemplar și pârâtei, arătând că nu au fost invocate aspecte noi.

Pârâta, prin apărător, arată că nu are cereri sau excepții prelabile de formulat.

Secția procedează la audierea pârâtei judecător M.M., declarația acesteia fiind consemnată în scris, citită și semnată de către președintele secției, pârâta, grefă și atașată la dosarul cauzei.

Secția acordă cuvântul părților pe formulare de probatorii:

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, arată că nu mai are alte probe de formulat, în afară de înscrisurile aflate la dosarul de cercetare disciplinară.

Pârâta, prin avocat, nu solicită încuviințarea unor probe noi, arătând că se bazează pe caracterizările care au fost depuse și toate celelalte înscrisuri aflate la dosarul cauzei.

Secția ia act de poziția ambelor părți, în sensul că nu mai solicită probe noi, iar în temeiul art. 256 C.pr.civ. cu referire la art. 255 C.pr.civ. și art.6 din CEDO, încuviințează atât pentru Inspecția Judiciară cât și pentru pârâta, proba cu înscrisuri, considerându-le pertinente și concludente soluționării cauzei.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau excepții de invocat, constatând cauza în stare de judecată, secția acordă cuvântul părților pe fond:

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, solicită admiterea acțiunii disciplinare, astfel cum a fost formulată și la stabilirea sancțiunii, în situația în care se va considera că sunt îndeplinite cerințele art.99 lit. (t) teza a-II -a din Legea nr.303/2004,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

solicită să se aibă în vedere situația personală a doamnei judecător M.M. și condițiile concrete în care s-a petrecut incidentul.

De asemenea, la stabilirea existenței unei vinovății și la aprecierea existenței gravei neglijențe, trebuie să se țină seama că sunt două momente distincte, Inspecția Judiciară nereproșându-i pârâtei că a amânat pronunțarea două zile, acesta este dreptul oricărui judecător să amâne pronunțarea în situația în care consideră că are nevoie de timp pentru a delibera, mai ales în situația acesteia, care a invocat motive de sănătate. Se consideră regretabil și grav faptul că, așa cum s-a constatat și de către instanța de control judiciar, au fost încălcate dispozițiile referitoare la menținerea arestării preventive prevăzute de art.208 alin.(2), (3) și 235 alin.(6) din C.pr.pen, considerând că la momentul la care pârâta a deliberat, având în vedere experiența pe care o are, putea și trebuia să prevadă faptul că nu se mai putea menține arestarea preventivă, în condițiile în care măsura încetase de drept. Astfel, acest lucru trebuia să o determine pe pârâtă ca la deliberare să constate, așa cum cere legea, că durata arestării preventive încetase, judecătorul fiind acela care are obligația de a apăra drepturile și libertățile persoanelor, când e vorba de libertatea individuală, prevăzută de art.23 din Constituție. La momentul deliberării, doamna judecător M. M. trebuia să constate încetată de drept măsura, aceasta era obligația judecătorului.

În consecință, apreciază că fapta există, a fost săvârșită cu gravă neglijență, iar față de experiența pârâtei, neglijența este neîndoielnică și nescuzabilă, însă consideră că ar trebui avute în vedere circumstanțele atenuante la stabilirea sancțiunii.

Pârâta, prin avocat, solicită respingerea acțiunii disciplinare ca fiind neîntemeiată, având în vedere faptul că în cauză nu sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t) cu aplicarea art.99¹

alin.(2) din Legea nr. 303/2004.

Consideră că în baza textelor anterior menționate, pentru a fi în prezența unei antrenări a răspunderii disciplinare este necesar să fie întrunite cumulativ elementele constitutive ale abaterii disciplinare, respectiv obiectul cu privire la sfera relațiilor sociale de muncă, subiectul calificat, latura obiectivă cu privire la acțiunea de înfrângere a relațiilor sociale, latura subiectivă cu vinovăția în oricare dintre formele acesteia și rezultatul vătămător.

În accepțiunea sa, arată, de asemenea, că pentru a fi în prezența unei grave neglijențe se cere ca acea greșală să fie evidentă, neîndoielnică și pentru care să lipsească și cea mai simplă justificare. Ori, sub aspectul laturii subiective, pentru a fi în prezența unei abateri disciplinare, persoana cercetată disciplinar ar trebui să săvârșească fapta cu știință, cu cunoașterea normelor de drept material și procesual, ori urmărind, ori acceptând rezultatul vătămător, ori din culpă atunci când nesocotește în mod grav, evident și nescuzabil aceste norme.

Posibilitatea persoanei care a săvârșit o abatere, nu trebuie să fie apreciată prin raportare la o unitate de măsură abstractă, ci trebuie să fie apreciată prin raportare la circumstanțele concrete în care s-a aflat făptuitorul, ori consideră că, din chiar raportul Inspecției Judiciare rezultă foarte multe circumstanțe atenuante pentru care se fundamentează și se argumentează faptul că acestea constituie o justificare a culpei judecătorului, în ceea ce privește greșala pe care acesta ar fi făcut-o.

De asemenea, consideră că în cauză lipsește latura subiectivă deoarece suntem în prezența unui caz de eroare care s-ar putea reține în sarcina judecătorului, care datează de la momentul pronunțării. Eroarea s-a produs ca urmare a calculului termenului de 30 de zile, eroare care s-a produs din cauza stării de oboseală

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

succesivă. Ori, din declarația magistratului în cauză și a celorlalți martori audiați în cauză, rezultă că din cauza stării de oboseală în care acesta s-a aflat, a sănătății precare în care acesta s-a aflat pe tot cursul lunii iunie și a ritmului de lucru impus de încărcătura secției penale, doamna judecător M. M. s-a aflat într-o eroare scuzabilă, atunci când a apreciat că data de 6 iunie se încadrează tot în termenul de 30 de zile stabilit pentru verificarea măsurii preventive.

Totodată, arată că în cauza ce a format obiectul dosarului nr. 609/2014 al T.G., avea posibilitatea să se sesizeze și procurorul, reprezentantul Ministerului Public – Parchetului de pe lângă _____ – D.N.A- și astfel să fie înlăturat rezultatul vătămător, respectiv existând posibilitatea corectării soluției prin exercitarea căii de atac.

Pentru aceste aspecte, consideră că numai îndeplinirea cumulativă a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare, inexistența oricăror cauze exoneratoare de răspundere poate conduce la atragerea răspunderii disciplinare, ori în cauza de față consideră că latura subiectivă nu este îndeplinită.

De asemenea, dacă s-ar compara modul în care i se cere unui magistrat să funcționeze cu un program legislativ, informativ, nu există un program informativ nici pentru Windows, nici pentru Macintosh, care să nu dea o eroare. Ori, în cauza de față suntem în prezența a 19 ani de carieră de profesie, în care acest magistrat, pârâta, nu a dat dovadă de o eroare pentru care să fi fost vreodată sancționată, perioadă de vechime în muncă în care a dat dovadă de probitate profesională și în care, fără reproș, i-a fost apreciată întreaga activitate, toate aceste calități recomandând-o pentru postul de conducere.

Or, la pronunțarea soluției solicită să se aibă în vedere vechimea în muncă

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

de 19 ani de activitate, aprecierile colectivului și faptul că pârâta s-a aflat într-o eroare scuzabilă, având în vedere starea sănătății precare în care se afla.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători sub nr. 25/J/2014, Inspecția Judiciară a solicitat secției ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtei M.M. - judecător în cadrul T.G., pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. t) cu aplicarea art.99¹ alin.(2) din același act normativ .

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut, în esență, că doamna judecător M.M. s-a pronunțat asupra menținerii măsurii preventive a unui inculpat după ce măsura încetase de drept, dispunând menținerea arestării preventive, fapt ce a avut drept consecință constatarea încetării de drept a acestei măsuri preventive de către instanța de control judiciar.

De asemenea s-a reținut că încheierea din 06.06.2014, referitoare la menținerea arestării preventive a inculpatului B.E.C., a fost redactată în data de 23.06.2014, dosarul fiind înaintat Curții de Apel _____, în vederea soluționării contestației formulate de către inculpat. Contestația inculpatului (formulată prin intermediul apărătorului ales) a fost depusă la 06.06.2014 și a fost prezentată președintelui secției penale, la mapă, în data de 10.06.2014 (prima zi lucrătoare ce a urmat datei la care au fost primite la instanță), când a fost și înregistrată. Dosarul nu a fost înaintat la

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

instanța de control judiciar pentru soluționarea contestației împotriva încheierii prin care s-a dispus menținerea arestării preventive, în termenul de 48 de ore, prevăzut de art.206 din Codul de procedură penală, acesta fiind înaintat Curții de apel _____ la data de 25.06.2014.

S-a apreciat că sunt îndeplinite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) cu aplicarea art.99¹ alin.(2) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență.

În drept, Inspecția Judiciară și-a întemeiat acțiunea disciplinară pe dispozițiile art. 44 alin. (1) și (3), art. 45 alin. (2) și art. 47 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

În dovedirea acțiunii, Inspecția Judiciară a administrat probele cu înscrisuri și martori.

Pârâta judecător a depus la dosar întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii disciplinare ca neîntemeiată.

În întâmpinare se arată că nu se indică în rezoluție în ce constă lipsa de rigoare manifestată la momentul amânării pronunțării, cu atât mai mult cu cât s-a reținut că doamna judecător avea cunoștință de reglementările legale privind dispunerea și verificarea măsurilor preventive. Eroarea care s-ar putea reține în sarcina judecătorului datează din momentul amânării pronunțării, amânare care s-a impus din cauza stării de oboseală excesivă. Tot din cauza acestei stări de oboseală s-a datorat și numărarea celor 30 de zile în interiorul cărora trebuia verificată din nou măsura arestării preventive cu o zi în plus. Dovada faptului că judecătorul nu a fost în eroare cu privire la normele de drept material și procesual este aceea că la termenul din

04.06.2014 a pus în discuție, din oficiu, verificarea legalității măsurii preventive.

Așa cum rezultă din tot materialul probator administrat de către Inspekția Judiciară, doamna judecător, la momentul la care a săvârșit eroarea (scuzabilă, în opinia pârâtei), se afla într-o stare precară a sănătății care a influențat în mod negativ gradul de concentrare.

Din situația de fapt reținută de Inspekția Judiciară, nu se evidențiază grava neglijență în îndeplinirea obligațiilor specifice funcției sau încălcarea normelor de procedură, ci, din contră, Inspekția Judiciară a reținut foarte multe elemente care să conducă la concluzia că eroarea doamnei judecător este una scuzabilă, fapt ce conduce la neîntunecarea elementelor constitutive ale abaterii disciplinare sesizate.

Se susține că din declarația doamnei judecător și din declarațiile martorilor audiați în cauză rezultă că din cauza stării de oboseală, a sănătății precare a acesteia din acea perioadă și a ritmului de lucru impus de încărcătura secției penale, doamna judecător s-a aflat într-o eroare scuzabilă atunci când a apreciat că data de 06.06.2014 se încadrează în termenul de 30 de zile stabilit pentru verificarea măsurii preventive și că arestarea preventivă a inculpatului expira în acea zi, la miezul nopții.

Pârâta arată că Inspekția Judiciară ar fi trebuit să aibă în vedere nu o analiză abstractă a faptei și a culpei doamnei judecător, ci ar fi trebuit să aprecieze în raport de împrejurările concrete în care s-a săvârșit eroarea, de normele de drept material și procesual pretins încălcate, precum și în raport de persoana magistratului, circumstanțele personale ce țineau de starea sănătății în care acesta se afla la acel moment.

În cauza ce a format obiectul dosarului nr. ____/____/2014 al T.G. ar fi existat posibilitatea înlăturării rezultatului vătămător, respectiv ar fi existat posibilitatea

corectării soluției prin exercitarea căii de atac din partea reprezentantului Ministerului Public - Parchetul de pe lângă _____ - D.N.A.

Procurorul, în virtutea obligațiilor legale ce îi revin și a responsabilităților specifice funcției, trebuie să verifice legalitatea soluției pronunțate și să promoveze calea de atac în situația unei hotărâri nelegale, inclusiv în favoarea inculpatului, sarcina sa fiind aplicarea corectă a legii.

În concluzie se apreciază că nu se impune atragerea răspunderii disciplinare, pe motivul că abaterii disciplinare îi lipsește elementul constitutiv al laturii subiective, respectiv eroarea a fost scuzabilă, prin raportare la starea de oboseală și a ritmului de lucru în care s-a aflat magistratul.

În declarația dată în fața secției, pârâta a arătat că în data de 4.06.2014 a avut o ședință de judecată cu cauze complexe și că nu a făcut nicio pronunțare în ziua respectivă din cauza faptului că se simțea foarte rău.

A mai arătat că, pe fondul oboselii acumulate, a greșit calculul termenului în care trebuia să se pronunțe pe verificarea și menținerea măsurii arestării preventive, în cauza ____/____/2014 a T.G., amânând pronunțarea la data de 6.06.2014, când deja expirase termenul legal.

Secția a încuviințat și administrat pentru ambele părți proba cu înscrisuri.

Din analiza materialului probator administrat în cauză, secția reține următoarele:

Prin adresa nr. ____/C/2014 a Ministerului Public – Parchetul de pe lângă _____ – D.N.A., înregistrată la Inspekția Judiciară la data de 04.07.2014, a fost înaintat referatul întocmit de procurorul de ședință care a participat la soluționarea dosarului nr. ____/____/2014 al T.G., pentru efectuarea verificărilor, privind

modalitatea de desfășurare a procesului penal, ce vizează modul în care au fost respectate dispozițiile de procedură penală referitor la soluționarea cererilor /contestațiilor privind măsurile preventive dispuse în cauză.

Prin sesizarea adresată Consiliului Superior al Magistraturii și înregistrată, sub nr.____/IJ/____/DIJ/2014, la data de 07 iulie 2014, la Inspekția Judiciară, petenta Schipor Ileana a solicitat efectuarea verificărilor privind modalitatea de soluționare a cererilor având ca obiect verificarea măsurii arestării preventive dispuse în dosarul nr.____/____/2014 al T.G..

În baza referatului din data de 11.07.2014, conform art.45 alin.(8) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, s-a dispus conexarea lucrării nr.____/IJ/____/DIJ/2014 la lucrarea nr.____/IJ/____/DIJ/2014, reținându-se faptul că ambele sesizări vizează aceleași aspecte.

În motivarea sesizărilor, în esență, s-a invocat faptul că la data de 04.06.2014 a fost discutată legalitatea și temeinicia măsurii arestării preventive cu privire la inculpatul B.E.C., conform art.208 din Codul de procedură penală și că instanța a amânat pronunțarea la data de 06.06.2014, când a dispus menținerea arestării preventive și a respins cererea de înlocuire a măsurii arestării preventive cu măsura arestului la domiciliu. S-a mai arătat că ulterior, prin decizia nr.____/27.06.2014 a Curții de Apel ____s-a admis contestația inculpatului, s-a constatat încetată de drept măsura preventivă și acesta a fost pus în libertate.

Prin rezoluția din 18.08.2014 s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de doamna judecător M.M., cu privire la abaterea mai sus menționată.

În cadrul cercetării disciplinare, a fost ascultată doamna judecător M. M., declarația dată de aceasta fiind consemnată, întocmindu-se în acest sens și

procesul-verbal din data de 09.10.2014.

În legătură cu circumstanțele care au condus la depășirea termenului stabilit pentru verificarea legalității măsurii preventive, doamna judecător a arătat că în acea ședință a avut mai multe dosare cu inculpați arestați preventiv, dar că acesta era singurul în care măsura preventivă fusese dispusă în faza ședinței publice. După finalizarea dezbaterilor din ședința de judecată de la data de 04.06.2014, a pierdut din vedere faptul că în dosarul nr. ____/____/2014, termenul pentru care fusese dispusă măsura preventivă expira înaintea datei de 06.06.2014 și că acel dosar avea o altă situație decât cea a celorlalte dosare cu arestați în care a amânat pronunțarea din 04.06.2014 la 06.06.2014.

Doamna judecător a mai menționat că, după pronunțare, a predat dosarele grefierului pentru întocmirea procedurii de comunicare către penitenciar și că, de regulă, nu îi erau aduse în aceeași zi pentru motivare, subliniind că nu știe când i-a fost adus dosarul nr. ____/____/2014 de către grefierul de ședință, pentru că nu are un registru în care să consemneze când îi sunt predate lucrările de către grefier sau când i le predă la rândul său, dar crede că i-a fost adus luni, 09.06.2014.

Judecătorul ascultat a mai învederat că, ulterior ședinței de judecată din 04.06.2014, a întocmit lucrările în dosarele în care știa situația de fapt foarte bine și în care nu era nevoie de un studiu aprofundat, deoarece se simțea foarte rău, avea dureri puternice de cap și nu putea să-și țină echilibrul. De asemenea, a precizat că nu s-a dus la medic, crezând că după ce o să se odihnească, pe parcursul week-endului, îi va trece migrena, deoarece, de regulă, după 2-3 zile i se reducea durerea de cap.

Judecătorul a menționat că nu i s-a ameliorat starea de sănătate în timpul week-endului și că în data de 11.06.2014, în timp ce era la serviciu i s-a făcut rău.

Colega sa, doamna judecător C.L., a văzut că nu se putea deplasa, deoarece avea amețeli și stări de greață și a contactat-o pe doamna judecător C.L., care s-a oferit să o conducă la un taxi pentru se duce la domiciliu. Seara, la intervenția doamnei judecător R.Z., la orele 20-21, a fost condusă la camera de gardă a Spitalului județean _____ și a fost internată la Secția de neurologie, fără a i se putea stabili un diagnostic. Doamna judecător a relatat că a fost internată în spital în perioada 11-14.06.2014 și a avut o săptămână de concediu medical în perioada ce a urmat, până în data de 23.06.2014, ignorând recomandările medicilor de a sta în concediu medical o perioadă mai mare de timp, deoarece avea dosare urgente de redactat.

Doamna judecător a susținut că anterior internării în spital, nu a fost atenționată că s-a formulat contestația împotriva încheierii prin care a menținut măsura preventivă și că dosarul nr. ____/____/2014 trebuia înaintat în calea de atac pentru soluționarea contestației. A mai precizat că, de regulă, verifică în ECRIS dacă s-a formulat contestație, dar în acest caz din cauza stării de sănătate nu a mai putut face aceste verificări și a susținut că nu știe dacă grefierul de la compartimentul executări penale l-a înștiințat pe președintele de secție despre situația acestor dosare. A menționat, însă, că nu a fost contactată de președintele de secție pentru a da relații despre situația acestui dosar și că la rândul său nu a comunicat conducerii faptul că nu a redactat încheierea de ședință ce viza măsura preventivă dispusă în dosarul nr. ____/____/2014.

În cadrul cercetării disciplinare au mai fost administrate probele cu martorii M.A., L.O., L.C. și L.B. și înscrisuri.

Referitor la situația de fapt, secția reține următoarele:

Rechizitoriul nr. ____/____/2013 al Parchetului de pe lângă _____ -

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

D.N.A. – Serviciul Teritorial _____, prin care inculpatul B.E.C. a fost trimis în judecată pentru săvârșirea mai multor infracțiuni de corupție, a fost înregistrat sub nr. ____/____/2014, pe rolul T.G. și a fost repartizat completului C4 condus de doamna judecător M.M..

La data de 10.04.2014, T.G. a constatat legalitatea sesizării instanței prin rechizitoriul nr. ____/____/2013, emis la data de 31.01.2014 de Parchetul de pe lângă _____ – D.N.A. – Serviciul Teritorial _____, precum și legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și a dispus începerea cercetării judecătorești și fixând termen de judecată la data de 06.05.2014.

Prin încheierea de ședință din data de 07.05.2014, T.G. a admis cererea formulată de Parchetul de pe lângă _____ – D.N.A. – Serviciul Teritorial _____ și în baza art. 242 alin. (3) Cod procedură penală, a art. 215 alin. (7) Cod procedură penală și art.223 lit. d) Cod procedură penală, judecătorul a înlocuit măsura preventivă a controlului judiciar, luată față de inculpatul B.E.C. prin încheierea de ședință din data de 10.02.2014, cu măsura arestării preventive pentru o perioadă de 30 de zile, începând cu data prinderii inculpatului.

În baza acestei încheieri a fost emis mandatul de arestare preventivă nr. nr.2/J/07.05.2014 al T.G., care a fost pus în executare la data de 07 mai 2014.

Pe rolul completurilor C4 și Cp4, al căror președinte este doamna judecător M.M., la termenul din 04.06.2014 au fost 19 dosare de fond și 11 dosare pe lista cauzelor aflate în camera preliminară. De asemenea, la același termen, au fost 3 dosare în care inculpații se aflau în arest preventiv, respectiv: dosarele nr. ____/____/2013, nr. ____/____/2012 și nr. ____/____/2014.

Conform referatului întocmit de grefierul de ședință la data de

09.10.2014, la termenul din 04.06.2014, ședința de judecată a început la ora 9,10 și s-a finalizat la ora 15,29.

La acel termen instanța a pus în discuție legalitatea măsurii preventive în toate cele trei dosare, respectiv nr. ___/___/2013, nr. ___/___/2012 și nr. ___/___/2014 și, în condițiile în care judecătorul avea probleme de sănătate, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțările pentru data de 06.06.2014.

Prin încheierea de ședință din 06.06.2014, pronunțată în dosarul nr. ___/___/2014, de doamna judecător M.M., în baza art. 362 Cod procedură penală raportat la art.208 alin.(4) Cod procedură penală, s-a dispus menținerea arestării preventive a inculpatului B.E.C. și a fost respinsă, ca nefondată, cererea formulată de inculpat, prin apărătorii aleși, de înlocuire a măsurii arestării preventive cu măsura arestului la domiciliu.

În dosarul nr. ___/___/2014, pronunțarea încheierii prin care a fost constatată legalitatea măsurii preventive a avut loc într-o zi de vineri (06.06.2014). Zilele următoare au fost zile nelucrătoare (07.06.2014 – sâmbătă, 08.06.2014 – duminică, 09.06.2014 – a doua zi de Rusalii – sărbătoare legală).

Împotriva încheierii de ședință din 06.06.2014 a formulat contestație inculpatul B.E.C., criticând soluția instanței pentru nelegalitate și netemeinicie și arătând că această măsură preventivă încetase de drept la 05.06.2014, ora 24,00. Inculpatul a solicitat constatarea încetării de drept a măsurii arestării preventive la data de 05.06.2014 și punerea de îndată în libertate, fără alte obligații, iar în subsidiar, constatarea încetării de drept a măsurii arestării preventive și luarea unei măsuri preventive neprivative de libertate, respectiv cea a arestului la domiciliu.

Contestația inculpatului (formulată prin intermediul apărătorului ales) a

fost depusă la 06.06.2014 și a fost prezentată președintelui secției penale, la mapă, în data de 10.06.2014 (prima zi lucrătoare ce a urmat datei la care au fost primite la instanță), când a fost și înregistrată. Ulterior, la data de 11.06.2014, a fost înregistrată și contestația formulată de inculpat și înaintată de Penitenciarul _____.

Aceste contestații au fost primite la compartimentul executări penale la 10 și respectiv 11 iunie 2014, grefierul de ședință fiind încunoștințat despre formularea contestației la data de 10 iunie 2014, astfel că, anterior acestei date, doamna judecător M. M. nu a știut că se formulase contestație împotriva încheierii, pentru a lua măsurile necesare în vederea redactării.

În ziua de 10.06.2014 doamna judecător a deliberat în cauzele în care fusese amânată pronunțarea pentru acea dată (dosarele nr. ____/____/2014, nr. ____/____/2014, nr. ____/____/2014, nr. ____/____/2014, nr. ____/____/2014, nr. ____/____/2014) și a motivat încheierea din dosarul nr. ____/____/2013, prin care a fost menținută arestarea preventivă a inculpatului din dosarul respectiv.

În perioada 11-14.06.2014 doamna judecător a fost internată în spital, iar ulterior, în intervalul 15-22.06.2014, a beneficiat de concediu medical.

Încheierea din 06.06.2014, referitoare la menținerea arestării preventive a inculpatului B.E.C., a fost redactată în data de **23.06.2014**.

Așa cum rezultă chiar din mențiunile înserate în caseta de la finalul încheierii din data de 06.06.2014, tehoredactarea încheierii a fost finalizată la data de 23.06.2014, dosarul fiind înaintat Curții de Apel _____, conform mențiunilor din evidențele existente în sistemul ECRIS și din adresa de înaintare a dosarului, la data de 25.06.2014, în vederea soluționării contestației formulate de către inculpat.

La Curtea de Apel _____ contestația a fost repartizată completului penal

de urgență 1, pentru termenul din data de 27.06.2014.

Prin decizia nr. ____ / ____ / 27.06.2014 a Curții de Apel ____ a fost admisă contestația inculpatului, a fost desființată încheierea de ședință din data de 06.06.2014 pronunțată de T.G. în dosarul nr. ____ / ____ / 2014, s-a constatat că la data de 05.06.2014 a încetat de drept măsura arestării preventive luată față de inculpatul B.E.C. și s-a dispus punerea de îndată în libertate a acestuia.

S-a reținut astfel că, față de dispozițiile art.241 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, măsura arestării preventive a inculpatului B.E.C. încetase de drept la data de 05 iunie 2014, ora 24,00, anterior datei de 06.06.2014, când s-a dispus menținerea arestării preventive, nemaexistând temei pentru menținerea acestuia în stare de arest preventiv, față de dispozițiile art.208 alin. (2) și art.207 alin. (3) coroborat cu art.235 alin.(6) din Codul de procedură penală, conform cărora instanța trebuie să se pronunțe cu privire la menținerea măsurii preventive înainte de expirarea acesteia.

La momentul efectuării cercetării disciplinare, inculpatul B.E.C. era arestat în altă cauză, conform mandatului de arestare preventivă nr. ____ / ____ / 07.10.2014 emis de T.G. în dosarul nr. ____ / ____ / 2014.

În consecință, deși durata pentru care s-a dispus arestarea preventivă a inculpatului B.E.C. a expirat la data de 05.06.2014, acesta a fost pus efectiv în libertate la data de 27.06.2014, după soluționarea contestației prin decizia penală nr. ____ / ____ / 27.06.2014 a Curții de Apel ____.

Inspecția Judiciară a arătat că nu se poate reține o culpă a părâtei pentru înaintarea cu întârziere a dosarului la instanța de control judiciar, în vederea soluționării contestației formulate de inculpat împotriva încheierii din data de

06.06.2014, deoarece ulterior formulării contestației, dosarul i-a fost predat judecătorului la data de 10.06.2014, iar în perioada 11-22.06.2014 acesta a fost internat în spital și a avut concediu medical, existând o imposibilitate efectivă a acestuia de a redacta considerentele încheierii contestate.

Potrivit dispozițiilor prevăzute de art. 99 lit. (t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată prin Legea nr. 24/2012, constituie abatere disciplinară „exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență”, iar conform prevederilor art. 99¹ alin.(2) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată prin Legea nr. 24/2012, „Există gravă neglijență atunci când judecătorul sau procurorul nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual”.

Textul prevăzut de art. 99¹ din Legea nr. 303/2004, modificată, în care legiuitorul definește reaua-credință și grava neglijență, circumscrie sfera încălcării normelor de drept material sau procesual la acelea de o gravitate deosebită, care produc o vătămare gravă a drepturilor și intereselor părților.

Din punctul de vedere al laturii obiective, secția apreciază că poate intra în sfera răspunderii disciplinare adoptarea unei decizii în afara oricăror prevederi procesuale sau pe baza unei erori macroscopice, pentru care un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință) nu poate găsi o justificare. Astfel, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele greșeli care au un caracter evident, neîndoielnic și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

Potrivit art. 238 alin. (1) din Codul de procedură penală, arestarea preventivă a inculpatului poate fi dispusă în procedura de cameră preliminară și în cursul

judecății, de către judecătorul de cameră preliminară sau de către instanța de judecată în fața căreia se află cauza, din oficiu ori la propunerea motivată a procurorului, pentru o perioadă de cel mult 30 de zile, pentru aceleași temeiuri și în aceleași condiții ca și arestarea preventivă dispusă de către judecătorul de drepturi și libertăți în cursul urmăririi penale. Dispozițiile art. 225, 226 și 228 - 232 se aplică în mod corespunzător.

Împotriva încheierilor prin care instanța dispune, în primă instanță, asupra măsurilor preventive inculpatul și procurorul pot formula contestație, în termen de 48 de ore de la pronunțare sau, după caz, de la comunicare, conform art.206 din Codul de procedură penală. Contestația se depune la instanța care a pronunțat încheierea atacată și se înaintează, împreună cu dosarul cauzei, instanței ierarhic superioare, în termen de 48 de ore de la înregistrare.

Conform art. 241 alin. (1) lit. a) măsurile preventive încetează de drept la expirarea termenelor prevăzute de lege sau stabilite de organele judiciare.

În cazul de față, măsura arestării preventive a fost dispusă cu privire la inculpatul B.E.C. la data de 07.05.2014, pentru o perioadă de 30 de zile. Mandatul de arestare preventivă a fost emis în aceeași zi și a fost executat la aceeași dată, astfel încât termenul de 30 de zile pentru care s-a dispus arestarea preventivă a inculpatului Bocăneanu expira la data de 05.06.2014.

În cauza de față, secția apreciază, în opinie majoritară, că doamna judecător M.M. nu a făcut aplicarea în cauză a unor reglementări legale fără nicio legătură cu speța dedusă judecății, ci doar a calculat în mod greșit termenul de 30 de zile pentru care s-a dispus arestarea preventivă a inculpatului B.E.C..

Așa cum s-a reținut anterior, pârâta, la termenul din 04.06.2014, a pus în

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

disuția părților măsura arestării preventive a inculpatului B.E.C., însă a amânat pronunțarea la data de 7.06.2014, dată la care a menținut starea de arest a acestuia, fără a observa că termenul expirase.

Din probele administrate în cauză rezultă că, în data de 4.06.2014, dată la care a avut loc ședința de judecată, pârâta, pe fondul unei stări de boală, a amânat pronunțarea în toate cauzele în care avuseseră loc dezbateri și în care trebuia să se pronunțe, în trei dintre aceste cauze, pronunțarea fiind amânată în data de 6.06.2014. În aceste trei cauze pronunțarea viza starea de arest a inculpaților, astfel încât se poate desprinde concluzia că pârâta a calculat termenul de 30 de zile pentru care s-a dispus anterior arestarea preventivă a inculpatului B., încă de la termenul din data de 4.06.2014.

De menționat este faptul că în dosarele nr. ____/____/2013 și nr. ____/____/2014 erau aplicabile dispozițiile prevăzute de art. 208 alin. (4) din Codul de procedură penală, măsura arestului preventiv fiind verificată la 60 de zile, și nu la 30 de zile cum era cazul dosarului nr. ____/____/2012. De asemenea, măsura arestării preventive în dosarul nr. ____/____/2012 a fost dispusă pentru o perioadă de 30 de zile, începând cu data încarcerării efective.

Este adevărat că în ceea ce privește calculul termenului de 30 de zile, greșeala pârâtei este în contradicție cu normele de drept procesual în materie, dispozițiile prevăzute de art.269 alin.(2) din Codul de procedură penală neputând fi interpretate sau apreciate în mai multe moduri, însă această greșeală nu a fost determinată de o ignoranță sau neglijență condamabilă.

Nu se poate susține că doamna judecător M.M. nu a depus diligența necesară în desfășurarea procedurii reglementată de dispozițiile prevăzute de art. 241 alin.

(1) lit. a) și art.269 alin.(2) din Codul de procedură penală și că nu a aplicat nici cele mai simple și evidente raționamente, așa cum ar fi necesar pentru a fi întrunită latura obiectivă a abaterii disciplinare art. 99 lit. (t) teza a- II- a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată prin Legea nr. 24/2012.

Faptul că pârâta a făcut o eroare de calcul a termenului de 30 de zile, pentru care s-a luat măsura arestării preventive, nu echivalează cu o greșeală "gravă" în sensul cerut de textul de lege.

Sub aspectul laturii subiective se impune a fi subliniat că, în ceea ce privește forma de vinovăție cu care se poate săvârși abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit. t) teza a-II-a din Legea nr.303/2014, legiuitorul, prin folosirea sintagmei „gravă neglijență”, a stabilit gradul culpei ca fiind cel al „culpei lata”.

Culpa este gravă atunci când autorul a acționat cu o neglijență sau imprudență pe care nici persoana cea mai lipsită de dibăcie nu ar fi manifestat-o față de propriile interese.

În analiza laturii subiective trebuie avut în vedere că vinovăția reprezintă poziția psihică pe care un anumit om o are față de o anumită faptă și față de urmările acesteia; ea nu este ceva generic, ideal, abstract, ci, dimpotrivă, ceva concret, manifestat în planul existențial al unei anumite fapte ilicite legate, psihologic, de făptuitorul ei. Culpa gravă nu comportă intenția de a face rău, prezentând doar o gravitate particulară: aceea a unui act grav, neglijență grosolană pe care nici omul cel mai puțin avizat nu ar comite-o.

Diferența dintre culpa ușoară și culpa gravă se reduce la a delimita prudența de imprudență și diligența de neglijență.

Acest criteriu trebuie completat și cu elemente de ordin subiectiv ce țin de circumstanțele concrete care decurg din locul, timpul, împrejurările în care a fost comisă fapta. Verificarea existenței unei abateri disciplinare presupune examinarea temeinică a circumstanțelor în care a trebuit să lucreze magistratul, pentru a se ajunge la concluzia existenței faptei (Cauza C.R. contra Regatului Unit).

În ceea ce privește circumstanțele în care a fost săvârșită fapta, secția reține că la data de 4.06.2014, pârâta s-a simțit foarte rău, motiv pentru care a amânat pronunțarea în toate dosarele în care avuseseră loc dezbateri. Această stare de rău a persistat și zilele următoare, iar potrivit declarațiilor date de domnii judecători C.L., O.L., A.M. și B.L., în data de 11.06.2014, doamna judecător M. M. a plecat din instanță, fiind însoțită la taxi de un coleg, iar seara a mers la spital însoțită de doamna judecător Z.R.. Pârâta a fost internată, prezentând „vertij însoțit de vărsături, tulburări de mers și echilibru”, iar după externare, în perioada 14-22.06.2014, a beneficiat de concediu medical.

De asemenea, în data de 4.06.2014, doamna judecător M.M. a avut pe rol un număr de 30 de cauze, ședința începând la ora 9,10 și terminându-se la ora 15,29.

Starea de boală pe care o prezenta pârâta, precum și efortul depus pentru a răspunde exigențelor cerute magistratului în ședința de judecată, numărul mare al cauzelor aflate pe rolul completurilor sale la acel termen de judecată, reprezintă împrejurări care au creat premisele săvârșirii erorii de calcul de către doamna judecător.

Împrejurarea potrivit căreia pârâta a avut probleme de sănătate începând cu data de 4.06.2014 nu a fost contestată de Inspekția Judiciară, astfel încât, în raport de cele menționate anterior, secția apreciază că nu se poate reține în sarcina acesteia

faptul că a manifestat o lipsă de diligență nejustificată și nescuzabilă.

Conform mențiunilor efectuate de către președintele T.G. în cuprinsul caracterizării nr. ____/10/2014, doamna judecător M. M. a avut de soluționat în cursul anului 2013, dosare cu o complexitate cumulată foarte mare (4018,84 puncte), fiind pe locul 2 în cadrul secției penale, iar în perioada în care a ocupat funcția de președinte de secție cât și ulterior, doamna judecător a avut același număr de ședințe ca și ceilalți colegi, nesolicitând degrevarea de anumite activități, deoarece era conștientă de volumul mare de activitate de la nivelul acestei secții.

De asemenea, așa cum rezultă din adresa nr. ____/2/2014 a T.G., doamna judecător M. M. este membru în Colegiul de conducere al T.G., iar anterior lunii iunie 2014, doamna judecător nu a beneficiat de concedii medicale, deși a avut probleme de sănătate, pentru a nu afecta activitatea celorlalți judecători din cadrul secției penale. Se mai impune a fi reținut și faptul că doamna judecător M. M. este membru supleant în cadrul Comisiei de evaluare a activității judecătorilor și că se bucură de apreciere și încredere în cadrul colectivului de judecători.

Prin urmare, secția apreciază, în opinie majoritară, că fapta pârâtei așa cum a fost descrisă mai sus, faptă săvârșită pe fondul unui volum mare de muncă și a unei stări de sănătate precară, constituie o situație limitată și izolată în experiența profesională a magistratului.

Mai mult decât atât, sub aspectul **consecințelor produse**, secția reține că menținerea în stare de arest a inculpatului B.E.C., până la data de 27.06.2014, a fost cauzată de netrimiteră dosarului în calea de atac, urmare a formulării contestației de către inculpat. Or, Inspekția Judiciară a arătat că nu se poate reține o culpă în sarcina pârâtei pentru netrimiteră dosarului în calea de atac, existând o imposibilitate

efectivă a acesteia de a redacta considerentele încheierii contestate.

Față de toate aceste circumstanțe, se apreciază că fapta doamnei judecător M. M. se circumscrie unei **culpe scuzabile**, care nu este de natură a atrage răspunderea disciplinară în condițiile prevăzute de art. 99 lit. t) teza a –II- a din Legea nr.303/2004, modificată și republicată.

Pentru toate aceste considerente, secția, în opinie majoritară, apreciază că prin probele administrate în cauză nu s-a făcut dovada îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.t) teza a II-a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, și modificată, motiv pentru care, va respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtei M.M. - judecător în cadrul T.G., ca neîntemeiată.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Cu majoritate

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtei M.M. - judecător în cadrul T.G., pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art.99 lit.t) teza a-II-a din Legea nr.303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

ulterioare, ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică astăzi, *21 ianuarie 2015.*

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Grefă:

Judecător ____./Grefier ____

Cu opinie separată în sensul admiterii acțiunii disciplinare pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.(t) teza a-II-a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, așa cum a fost modificată prin Legea nr. 24/2002.

Conținutul legal al faptei cu care a fost sesizată Secția de judecători, ca instanță de judecată, de titularul acțiunii disciplinare, Inspekția Judiciară, îl constituie, așadar, exercitarea funcției cu gravă neglijență de către pârâta M.M. într-o cauză concretă.

Legiuitorul definește ce se înțelege prin grava neglijență la art. 99 indice 1, alin. 2, din Legea nr. 303/2004, republicată: „Există gravă neglijență atunci când judecătorul ... nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual”.

Pentru a putea reține existența răspunderii disciplinare, în raport cu abaterea disciplinară mai sus – menționată, este necesar a analiza existența elementelor specifice unei răspunderi disciplinare, și anume: existența faptei ilicite, a urmăririi acesteia – în cazul de față, o atingere adusă relațiilor sociale constând în bunul mers al activității desfășurate, al actului de justiție, de către pârâtă prin exercitarea funcției de judecător –, raportul de cauzalitate între existența faptei și urmarea produsă, existența vinovăției.

Înainte de a analiza, în opinie minoritară, elementele existenței răspunderii disciplinare, este necesar a parcurge elementele de fapt relevante în aprecierea existenței abaterii disciplinare, așa cum ele rezultă din ansamblul probator de la dosar:

Astfel, așa cum s-a arătat și în considerentele prezentei hotărâri, și la care prezenta opinie minoritară în ce privește desfășurarea evenimentelor se raportează, la data de 10.04.2014, Tribunalul _____ a constatat legalitatea sesizării instanței prin

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

_____ rechizitoriul nr. ____/____/2013, emis la data de 31.01.2014 de Parchetul de pe lângă _____ – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial _____, precum și legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și a dispus începerea cercetării judecătorești, fixând termen de judecată la data de 06.05.2014.

Prin încheierea de ședință din data de 07.05. 2014, Tribunalul _____ a admis cererea formulată de Parchetul de pe lângă _____ – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial _____ și în baza art. 242 alin. (3) Cod procedură penală, a art. 215 alin. (7) Cod procedură penală și art. 223 lit. d) Cod procedură penală, judecătorul a înlocuit măsura preventivă a controlului judiciar, luată față de inculpatul B.E.C.prin încheierea de ședință din data de 10.02.2014, cu măsura arestării preventive pentru o perioadă de 30 de zile, începând cu data prinderii inculpatului și a dispus emiterea mandatului de arestare preventivă pe numele acestuia. În baza acestei încheieri a fost emis mandatul de arestare preventivă nr. nr.2/J/07.05.2014 al Tribunalului _____, care a fost pus în executare la data de 07 mai 2014.

Pe lista completului condus de doamna judecător M. M., la termenul din 04.06.2014, au fost 3 dosare în care inculpații se aflau în arest preventiv, respectiv: dosarele nr. ____/____/2013, nr. ____/____/2014 și nr. ____/____/2012, acest din urmă dosar privindu-l pe inculpatul B.E.C.. Pentru toate cele trei dosare, pârâta M.M.a amânat pronunțarea, pentru data de 06.06.2014, fără să verifice însă dacă expiră perioada arestului preventiv, în special pentru inculpatul B. În fapt, perioada arestului preventiv pentru acest inculpat a expirat în data de 05.06.2014.

Cu toate acestea, în dosarul nr. ____/____/2014, pronunțarea încheierii prin care a fost constatată legalitatea măsurii preventive a avut loc într-o zi de vineri (06.06.2014)

prelungindu-se măsura arestului preventiv față de inculpat, deși arestul preventiv expirase cu o zi anterioară.

Împotriva încheierii de ședință din 06.06.2014 a formulat contestație inculpatul B.E.C., criticând soluția instanței pentru nelegalitate și netemeinicie și arătând că această măsură preventivă încetase de drept la 05.06.2014, ora 24,00. Inculpatul a solicitat constatarea încetării de drept a măsurii arestării preventive la data de 05.06.2014 și punerea de îndată în libertate, fără alte obligații, iar în subsidiar, constatarea încetării de drept a măsurii arestării preventive și luarea unei măsuri preventive neprivative de libertate, respectiv cea a arestului la domiciliu.

Contestația inculpatului (formulată prin intermediul apărătorului ales) a fost depusă la 06.06.2014 și a fost prezentată președintelui secției penale, la mapă, în data de 10.06.2014 (prima zi lucrătoare ce a urmat datei la care au fost primite la instanță), când a fost și înregistrată. Ulterior, la data de 11.06.2014, a fost înregistrată și contestația formulată de inculpat și înaintată de Penitenciarul _____.

Aceste contestații au fost primite la compartimentul executări penale la 10 și respectiv 11 iunie 2014, grefierul de ședință fiind încunoștințat despre formularea contestației la data de 10 iunie 2014, astfel că, anterior acestei date, doamna judecător M. M. nu a știut că se formulase contestație împotriva încheierii, pentru a lua măsurile necesare în vederea redactării.

În ziua de 10.06.2014 doamna judecător a deliberat în cauzele în care fusese amânată pronunțarea pentru acea dată (dosarele nr. ____/____/2014, nr. ____/____/2014, nr. ____/____/2014, nr. ____/____/2014, nr. ____/____/2014) și a motivat încheierea din dosarul nr. ____/____/2013, prin care a fost menținută arestarea preventivă a inculpatului din dosarul respectiv.

În perioada 11-14.06.2014 doamna judecător a fost internată în spital, iar ulterior, în intervalul 15-22.06.2014, a beneficiat de concediu medical.

Încheierea din 06.06.2014, referitoare la menținerea arestării preventive a inculpatului B.E.C., a fost redactată în data de 23.06.2014.

Așa cum rezultă chiar din mențiunile înserate în caseta de la finalul încheierii din data de 06.06.2014, tehnoredactarea încheierii a fost finalizată la data de 23.06.2014, dosarul fiind înaintat Curții de Apel _____, conform mențiunilor din evidențele existente în sistemul ECRIS și din adresa de înaintare a dosarului, la data de 25.06.2014, în vederea soluționării contestației formulate de către inculpat.

La Curtea de Apel _____ contestația a fost repartizată completului penal de urgență 1, pentru termenul din data de 27.06.2014.

Prin decizia nr. ____/____/27.06.2014 a Curții de Apel _____ a fost admisă contestația inculpatului, a fost desființată încheierea de ședință din data de 06.06.2014 pronunțată de Tribunalul _____ în dosarul nr. ____/____/2014, s-a constatat că la data de 05.06.2014 a încetat de drept măsura arestării preventive luată față de inculpatul B.E.C. și s-a dispus punerea de îndată în libertate a acestuia.

Relevante sunt și apărările invocate de pârâta M. M.. Astfel, doamna judecător a arătat că, ulterior ședinței de judecată din 04.06.2014, a întocmit lucrările în dosarele în care știa situația de fapt foarte bine și în care nu era nevoie de un studiu aprofundat, deoarece se simțea foarte rău, avea dureri puternice de cap și nu putea să-și țină echilibrul. De asemenea, a precizat că nu s-a dus la medic, crezând că după ce o să se odihnească, pe parcursul week-endului, îi va trece migrena, deoarece, de regulă, după 2-3 zile i se reducea durerea de cap.

De asemenea, pârâta a menționat că nu i s-a ameliorat starea de sănătate în timpul week-endului și că în data de 11.06.2014, în timp ce era la serviciu i s-a făcut rău, iar la orele 20-21, a fost condusă la camera de gardă a Spitalului județean _____ și a fost internată la Secția de neurologie, fără a i se putea stabili un diagnostic. Doamna judecător a relatat că a fost internată în spital în perioada 11-14.06.2014 și a avut o săptămână de concediu medical în perioada ce a urmat, până în data de 23.06.2014, ignorând recomandările medicilor de a sta în concediu medical o perioadă mai mare de timp, deoarece avea dosare urgente de redactat.

Elementele constitutive ale abaterii disciplinare

1. Existența faptei:

Opinia majoritară a reținut, cum de altfel a recunoscut și pârâta în declarațiile date pe parcursul cercetării disciplinare, ca și în fața Secției de judecatori – ca instanță de judecată în materie disciplinară – existența faptei concretizate în conținutul obiectiv al art. 99 lit. t, teza a II-a din Legea nr. 303/2004, republicată. Opinia minoritară reține, la fel, existența acestei fapte, obiectivate în rezultatul acțiunii pârâtei și din atitudinea pârâtei în raport cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, respectiv de soluționare a solicitării prelungirii arestului preventiv în dosarul nr. ____/____/2012.

Pentru ca această faptă, care nu poate fi negată în ce privește existența materială a ei, să fie ilicită, ea trebuie să fi încălcat norme imperative pe care pârâta ar fi trebuit să le respecte cu ocazia îndeplinirii funcției.

Doamna judecător M. M. a amânat pronunțarea în toate cele trei dosare pentru data de 6.06.2014, deși în dosarul nr. ____/____/2012 măsura arestării preventive

dispusă față de inculpat expira la data de 5.06.2014. se poate desprinde concluzia că pârâta nu a studiat temeinic cauzele cu care era investită.

Din dispozițiile prevăzute de art. 207 și 208 din Codul de procedură penală, rezultă că verificarea măsurilor preventive de către instanță se face înainte de expirarea duratei acestora.

Potrivit art. 206 din Codul de procedură penală împotriva încheierilor prin care instanța dispune asupra măsurilor preventive inculpatul și procurorul pot formula contestație, în termen de 48 de ore de la pronunțare, sau, după caz, de la comunicare, iar potrivit art. 206 alin. (6) din Codul de procedură penală contestația formulată de procuror împotriva încheierii prin care s-a dispus revocarea unei măsuri preventive sau înlocuirea unei măsuri preventive cu o altă măsură preventivă se soluționează înainte de expirarea duratei măsurii preventive dispuse anterior.

Din interpretarea acestor texte de lege rezultă că magistratul investit cu asemenea cauze trebuie să manifeste diligență în administrarea actului de justiție, respectiv să fixeze termenele de judecată astfel încât verificarea măsurilor preventive și uneori chiar soluționarea contestației formulată împotriva soluției pronunțate să aibă loc înainte de expirarea duratei dispuse anterior.

Or, în cauza de față, pârâta a fixat termen de judecată cu o zi înainte de expirarea duratei arestului preventiv dispus față de inculpatul B.E., iar cu ocazia studierii ședinței de judecată nu a observat că măsura dispusă înceta la data de 5.06.2014.

Această atitudine a pârâtei a persistat și în data de 6.06.2014, când, fără a studia temeinic cauza, respectiv fără a verifica cu atenție când expira termenul de 30 de zile pentru care dispusesse arestarea preventivă a inculpatului

Bocăneanu Emanoil, a menținut starea de arest a acestuia, deși termenul expirase.

Așadar, pe lângă normele de procedură încălcate (art. 206, 207 și 208 Cod procedură penală), pârâta a încălcat și normele care indică perioada până la care poate fi dispusă arestarea preventivă, respectiv art. 238 Cod procedură penală, dar și încălcarea dispoziției procedurale potrivit căreia era obligată de a constata încetarea de drept a măsurii arestului preventiv la expirarea termenului prevăzut de lege, așa cum prevede art. 241 lit. a Cod procedură penală.

Titlul III al Legii nr. 303/2004, republicată, privind statutul judecătorului și procurorului prevede o îndatorire esențială pentru judecători la art. 91 alin. 1, și anume că judecătorii sunt obligați **să rezolve lucrările în termenele stabilite și să soluționeze cauzele în termen rezonabil, în funcție de complexitatea acestora.**

Este evident că pârâta, doamna judecător M. M., nu a respectat această îndatorire legală încălcând, prin aceasta, normele imperative de procedură penală amintite anterior.

În consecință, se poate trage concluzia că menținerea în stare de arest a inculpatului B.E., după expirarea duratei pentru care se dispusese arestarea preventivă, este rezultatul îndeplinirii defectuoase a atribuțiilor de serviciu de către pârâtă, și respectiv a studierii superficiale a cauzei cu care fusese investită și, evident, prin nerespectarea dispozițiilor procedural penale, motiv pentru care în opinia minoritară constatăm că fapta ilicită, ca element al răspunderii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. t, există.

2. Ca al doilea element, e necesar a se constata ca acțiunea/conduita pârâtei, descrisă anterior, să fi avut ca urmare o atingere adusă relațiilor sociale constând în

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

bunul mers al activității desfășurate, al realizării actului de justiție prin exercitarea funcției de judecător de către pârâtă. Această urmare periculoasă rezultă din conținutul obiectiv al faptei prevăzute de art. 99 indice 1 alin. 2 din Legea nr. 303/2004 , republicată, și anume atunci când „... judecătorul ... nesocotește normele de drept material ori procesual”, iar poate consta, ca urmare periculoasă a faptei, fie constatarea în sine a dispozițiilor de natură imperativă, fie ca urmarea faptei, chiar, să fie una de rezultat, și anume încălcarea drepturilor și libertăților ori a intereselor legitime ale unei persoane.

Normele indicate la punctul 1, art. 206, 207, 208, art. 238 și 241 lit. a Cod procedură penală, sunt norme imperative, de procedură penală, instituite de legiuitor pentru asigurarea unui cadru strict, disciplinat al procesului penal, aceste norme fiind obligatorii nu numai pentru părțile implicate în proces, dar și pentru judecătorul care are în competență soluționarea cauzei.

Rezultă că urmarea periculoasă, prin nerespectarea acestor reguli procesuale imperative, constă tocmai în încălcarea principiului specific normelor imperative și a cursului procesului penal.

În altă ordine de idei, este evident că prin neobservarea trecerii perioadei strict determinate de legiuitor, a perioadei în care poate fi dispusă arestarea preventivă și dispunerea prelungirii arestului preventiv, a fost încălcat dreptul inculpatului Bocăneanu de a nu fi privat ilegal de libertate. Această urmare este una de rezultat, inculpatul fiind privat, practic, ilegal de libertate pe o perioadă lungă de timp, începând cu data de 05.06.2014 (data încetării de drept a măsurii arestului preventiv) până la data de 27.06.2014 inclusiv (data la care Curtea de Apel _____ a admis contestația inculpatului și a constatat încetată de drept măsura arestului preventiv).

Așadar, din ambele perspective indicate mai sus rezultă că e îndeplinită și a doua condiție necesară în vederea determinării răspunderii disciplinare.

3. Și existența raportului de cauzalitate între fapta reținută în sarcina pârâtei și urmarea periculoasă și de rezultat produsă este îndeplinită, ca a treia condiție pentru reținerea și existența abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. t, teza a II-a, raportat la art. 99 indice 1 alin. 1 din Legea nr. 303/2004, republicată, din moment ce fapta a fost dovedită (și necontestată) că există, iar urmarea de pericol și de rezultat s-a datorat acțiunii și atitudinii pârâtei.

4. Un al patrulea element, ce se cere verificat, este cel legat de existența vinovăției în stabilirea răspunderii disciplinare.

Vinovăția, gradul ei, așa cum se raportează și Inspekția Judiciară în acțiunea disciplinară, care reprezintă și limitele prezentei judecăți, este definită abstract de legiuitor la art. 99 indice 1, alin. 2: *„Există gravă neglijență atunci când judecătorul, în speță, pârâta – d-na judecător M.M.–, nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual”*.

Așadar, sunt mai multe condiții, cumulative, pe care opinia minoritară consideră că trebuie analizate pentru a aprecia dacă fapta a fost săvârșită în forma de vinovăție cerută de lege:

- i. În primul rând, neglijența este una foarte gravă, ipoteza cerută de lege fiind astfel îndeplinită: eroarea, din culpă, adică neobservarea faptului că perioada arestului preventiv expirase la momentul pronunțării, este dată și de faptul că în data de 06.06.2014 a dispus prelungirea măsurii arestului preventiv, nesocotind dispozițiile procedurale care o obligau la constatarea și dispunerea în consecință a încetării de drept a măsurii

arestului preventiv. Mai mult, motivarea soluției a venit foarte târziu, astfel încât contestația a putut fi soluționată, în sensul de mai sus, de abia la data de 27.06.2014 de către instanța ierarhic superioară. Faptul că o persoană a stat în arest preventiv nelegal reprezintă, fără îndoială, o gravitate sporită a faptei săvârșite de pârâtă, dar și a gradului de vinovăție.

- ii. în ce privește forma de vinovăție cu care a fost comisă fapta, evident, este cea a culpei fără prevedere, adică pârâta nu a prevăzut rezultatul (grav) al faptei sale, deși, în virtutea atribuțiilor și obligațiilor profesionale, trebuia și putea să-l prevadă.

Prin studierea superficială a cauzei, respectiv prin lipsa de rigoare de care pârâta a dat dovadă în mod repetat, au fost încălcate exigențele și regulile aplicabile funcției de magistrat, care presupune prudență și diligență în exercitarea sa.

Astfel, pârâta, încă de la termenul din data de 7.05.2014, a manifestat o lipsă de diligență prin acordarea unui termen de judecată la 29 de zile de la luarea măsurii arestării preventive, termen la care urma să verifice și starea de arest a inculpatului.

Prin acordarea acestui termen de judecată, pârâta a nesocotit dispozițiile prevăzute de art.206 din Codul de procedură penală.

De asemenea, atât la data de 4.06.2014 cât și la data de 6.06.2014, doamna judecător M. M. a calculat în mod greșit termenul de 30 de zile pentru care se dispusese arestarea preventivă a inculpatului Bocăneanu, împrejurare ce a dus la menținerea stării de arest a acestuia, deși termenul expirase.

Or, nu se poate susține că pârâta, prin studierea superficială a cauzei, nu putea să prevadă urmarea care s-a produs, cu atât mai mult cu cât atitudinea sa a persistat pe o perioadă mai lungă de timp.

- iii. neglijența gravă este una ce nu poate fi pusă la îndoială, este „neîndoielnică”, după cum cere imperativ legiuitorul: neglijența este una vădită și ea este dată de însăși desfășurarea evenimentelor: neobservarea faptului că măsura arestării preventive față de inculpatul B. expira la data de 05.06.2014 dispunând amânarea pronunțării pentru data de 06.06.2014. Era datoria și obligația pârâtei, așa cum prevede și art. 91 alin. 1 din Legea nr. 303/2004, republicată, amintită mai sus, de a urmări și respecta termenele prevăzute de lege.
- iv. în ce privește ultima condiție ce se cere a fi analizată, respectiv cea a caracterului „nescuzabil” al nesocotirii normelor legale, trebuie văzută, în primul rând, așa cum s-a arătat și mai sus, din perspectiva îndatoririlor pe care un judecător le are atunci când soluționează o cauză, cu atât mai mult atunci când se pune problema unor drepturi fundamentale ale omului, cum este și cea a privării de libertate a unei persoane.

Pârâta susține că starea de boală și oboseala acumulată reprezintă cauzele care au dus la greșita aplicare a dispozițiilor legale.

Secția de judecători, ca instanță de judecată, în opinie minoritară, nu pune la îndoială starea de rău, de oboseală în care ar fi putut să se afle pârâta, dată fiind și aglomerarea cu cauze a completului pe care pârâta îl conducea.

Însă, pe de-o parte, nu rezultă în niciun fel, de la dosar, că pârâta a apelat la mijloacele regulamentare și legale în astfel de situații, respectiv de a anunța din timp

atât președintele de secție, cât și președintele instanței, chiar în ideea de a fi înlocuită cu un alt coleg. Aceasta cu atât mai mult cu cât doamna judecător M. M., pârâtă în cauză, a îndeplinit o lungă perioadă de timp funcția de președinte de secție penală la Tribunalul _____, așa încât trebuia să știe care ar fi fost parcursul firesc într-o astfel de situație.

Pe de altă parte, din probele administrate în cauză nu rezultă însă că pârâta a avut probleme de sănătate în perioada anterioară datei de 11.06.2014, neexistând acte medicale în acest sens sau alte probe. De altfel, pârâta a venit la serviciu în datele de 5 și 6.06.2014, iar în data de 6.06.2014 a pronunțat hotărârile în cauzele nr. ____/____/2013, nr. ____/____/2012 și nr. ____/121/2014, nici de această dată pârâta neobservând că măsura arestului preventiv în dosarul nr. ____/____/2012 a expirat. Totodată, în ziua de 10.06.2014 doamna judecător a deliberat în cauzele în care fusese amânată pronunțarea pentru acea dată (dosarele nr. ____/____/2014, nr. ____/____/2014, nr. ____/____/2014, nr. ____/____/2014, nr. ____/____/2014, nr. ____/____/2014) și a motivat încheierea din dosarul nr. ____/____/2013, prin care a fost menținută arestarea preventivă a inculpatului din dosarul respectiv.

Prin urmare nu se poate susține că anterior datei de 11.06.2014 pârâta a avut afecțiuni care să-i influențeze capacitatea de muncă și de a lua decizii în urma procesului de deliberare ei, dimpotrivă, la data de 6.06.2014 a avut o voință conștientă față de rezultatele faptei sale și liberă, neconstrânsă, putând hotărî nestânjenit în deplină cunoștință de cauză.

Pe cale de consecință, în opinie minoritară se constată că sunt îndeplinite condițiile cerute de legiuitor pentru a reține și cel de-al patrulea element al răspunderii disciplinare, respectiv vinovăția definită de art. 99 indice 1 alin. 2 din Legea nr.

303/2004. Soluția pronunțată este rezultatul superficialității cu care pârâta a studiat cauza cu care fusese investită, astfel încât, în raport de materialul probator administrat în cauză, se poate reține, sub aspectul laturii subiective, că modul în care doamna judecător M. M. a înțeles să își exercite atribuțiile de judecător este expresia gravei neglijențe în exercitarea funcției.

Volumul mare de activitate cu care s-a confruntat în anul 2013 și în prima parte a anului 2014, aspectele referitoare la situația personală a doamnei judecător M. M. și suprasolicitarea la care a fost supus judecătorul nu sunt în măsură să justifice culpa judecătorului și nici să conducă la exonerarea acestuia de răspunderea disciplinară, aceste împrejurări putând avea, eventual, caracterul unor elemente de circumstanțiere a sancțiunii.

Pentru toate aceste considerente, în dezacord cu opinia majoritară, se reține că prin probele administrate în cauză s-a făcut dovada întrunirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.(t) teza a-II-a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, așa cum a fost modificată prin Legea nr. 24/2002, motiv pentru care acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtei M. M. apare ca fiind întemeiată, și se impunea a fi admisă.

Președinte - Judecător _____

Judecător – _____

Judecător _____

***"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)***

Grefă:
Judecător ____./Grefier ____